

JERZY KIEŁBOWICZ

ur. 1931; Łęczna

BIOGRAM ŚWIADKA HISTORII

Jerzy Kiełbowicz urodził się 28 czerwca 1931 roku w Łęcznej i tam spędził dzieciństwo, do 1941 roku. Następnie wraz z matką i siostrą (ojciec w 1938 roku wyjechał do Francji, wybuch wojny uniemożliwił podróż pozostałej części rodziny do Paryża, ojciec nie mógł również wrócić do Polski) na pięć lat przenieśli się do pobliskiej miejscowości Kijany, gdzie matka zajmowała się dzierżawioną piekarnią. W 1946 roku wrócili do Łęcznej.

Jerzy Kiełbowicz rozpoczął edukację w wieku sześciu lat w szkole powszechnej w Łęcznej. Kontynuował naukę w Kijanach, po czym wrócił do gimnazjum w Łęcznej. Od 1947 roku mieszka w Lublinie, gdzie ukończył Gimnazjum i Liceum Biskupie. Po maturze rozpoczął studia polonistyczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, następnie przeniósł się na Wydział Prawa Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, który ukończył w 1955 roku.

Do czasu rozpoczęcia aplikacji adwokackiej pracował w Związku Młodzieży Wiejskiej. Aplikację ukończył w 1963 roku i od tego czasu był adwokatem w Lublinie. W 1973 roku został dziekanem Rady Adwokackiej w Lublinie i pełnił tę funkcję do 1979 roku. Następnie przeniósł się do Warszawy. Był członkiem władz w Naczelnej Radzie Adwokackiej, później pracował w Ministerstwie Sprawiedliwości i został sędzią Sądu Wojewódzkiego w Warszawie, a jednocześnie delegowanym do pełnienia obowiązków dyrektora Biura Adwokatury i Radców Prawnych w Ministerstwie Sprawiedliwości. W 1990 roku przeszedł na emeryturę i ponownie zamieszkał w Lublinie. Tu – jeszcze przez dwa lata – wykonywał zawód adwokata i ostatecznie przeszedł na emeryturę. Jest prezesem Regionalnego Stowarzyszenia Zwolenników Kremacji.

Autor biogramu	Elżbieta Zasempa
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"